

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

Читанка

4 820230 060034 >

.....
ДЛЯ ВСІХ

№4 (4)
Ціна договірна

КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Фото із сайту 33kanal.com.

Вона не мала змоги дотримуватися клятви Гіппократа, але зробила все, щоби зберегти життя жінок у нацистському таборі смерті.

«Ніхто не зрозуміє, що я пережила, вбиваючи дітей»

Угорська лікарка-гінеколог Гізела Перл вирішила робити у концтаборі аборти і навіть умирати малюків, щоб врятувати їхніх матерів від крематорію та знущань

с. 4, 9 >>

Фото із сайту sports.ru.

Вони зникли
для світу
на 72 дні

Після
авіатроці
пасажирів
їли своїх
мертвих
друзів,
щоб вижити

Подорож на с. 2, 7 >>

Як поводитися, якщо вас врекли?

Фото із сайту osbm.tutsk.ua.

Усім знайоме відчуття, коли темніє в очах, починається раптова нудота, часте позіхання. Здається, що от-от знепритомнієш

с.6 >>

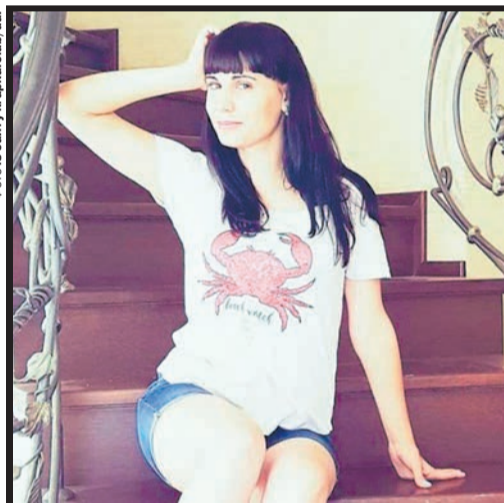

Фото із сайту krapka.club/ua.

Анну Баштову спалили... колишній коханий та його мати

33-річну одеситку (на фото) цинічно і жорстоко позбавили життя, щоб виграти війну за дитину. У ніч убивства їй щось вкололи, посадили на диван, облили бензином і підпалили (поруч із тілом знайшли гумові рукавички та використану ампулу). Аби приховати сліди злочину, на кухні відкрили газ. Зробивши своє, душолюб мав тихо покинути оселю. Однак задум провалився – у помешканні заклинило вхідні двері

Читайте на с. 3 >>

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

Після авіатроці пасажирів їли своїх мертвих друзів, щоб вижити

Вони зникли для світу на 72 дні

Фото із сайту sports.ru.

Авіакатастрофа в Андах — одна з найбільш неймовірних історій виживання людей в екстремальних ситуаціях.

Ольга ВЕКЕРИК

13 жовтня 1972 року літак Fairchild FH-227 летів через Анди з Монтевідео (Уругвай) у Сантьяго (Чилі). На борту чартерного рейсу № 571 перебувало 5 членів екіпажу і 40 пасажирів — уругвайська молодіжна команда з регбі, їхні родичі, друзі та спонсори. Політ проходив в умовах суцільної хмарності. Пілоти орієнтувалися лише за приладами. Коли за їхніми розрахунками Анди закінчилися, вони повідомили про проходження провінції Куріко, й авіадиспетчер дозволив зниження над Сантьяго. Це стало фатальною помилкою. Адже насправді лайнер усе ще летів над Андами.

Літак потрапив у сніговий циклон і почав опускатись. Видимість упала до нуля. Виринувши з непроглядної хмари, пілоти побачили прямо перед собою скелю. Можливості уникнути зіткнення не було. FH-227 зачепив хвостом вершину гори. Внаслідок ударів об скелі і землю літак втратив хвостову частину та обидва крила, а понівечений фюзеляж скотився на шаленій швидкості по схилу, поки не врізався носом у брилу снігу. Під час катастрофи загинуло 12 осіб. Ще 5 померли до наступного ранку.

Капітан спортивної команди Нандо Парра-

до став одним із тих, кому вдалось дивом уціліти, а потім довгих 72 дні боротися зі смертю в крижаному пеклі. Спочатку його вважали мертвим та поклали до інших тіл. Пролежавши три дні у снігу при мінус тридцять, він прийшов до тями. Мама Паррадо загинула одразу, а сестра

“**Виринувши з непроглядної хмари, пілоти побачили прямо перед собою скелю. Можливості уникнути зіткнення не було.**

після важкого поранення впала в кому. Нандо тримав її у своїх обіймах, доки вона не померла, — чотири дні та три ночі.

На тих, хто вижив, чекали важкі випробування: вони опинилися в серці Анд на висоті 3600 метрів, де вже відчувається брак кисню. Люди не мали ні теплої одягу та взуття, ні медикаментів. Щоб хоч якось допомогти пораненим, два гравці клубу, які були студентами медичного коледжу, робили гамаки і медичні шини з уламків літака.

Закінчення на с. 7

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

Фото із сайту 1.bp.blogspot.com.

«У цієї черниці — мамині очі».

«Я простила тобі, брате...»

Мирослав був при посаді та при статках. Тому, коли став удівцем, не одна молодиця задивлялася на вільного чоловіка. Навіть дівчата були не проти заміжжя, не зважаючи на те, що після смерті дружини залишилося двоє дітей. Але Мирослав не уявляв, що Ігор та Аліса можуть кликати чужу жінку мамою. Та й дуже кохав свою Ларису. У них любов була ще зі школи. І все, чого він домігся, — заради неї

Ольга ЧОРНА

К олі дружини не стало, Мирослав ще більше почав працювати. Намагався таким чином хоч трохи забути про втрату. А вдома дивилась на нього маминими очима донька. І запитувала, як це робила Лариса:

— Знову багато справ на роботі? Ти пізно повернувся.

Ігор — старший за сестру. Жорсткіший. Сентименти не для нього. Йому здавалося, що батьки більше люблять Алісу. Не злюбив сестру, щойно її привезли з пологового будинку. Його дратувало, коли маленька плакала. Коли згодом хотіла з ним бавитися. Аліса тягнулася до брата, а він її відштовхував. Хоча причин не було. Батьки різниці між дітьми не робили. Просто, як жартував Мирослав, Ігор у свою бабусю вдавсь. А тій нічого ніколи не подобалося. І ніхто...

...Ігор одружився з донькою колишніх Ларисиних знайомих. Мирослав не був у захопленні від цієї родини. Вважав їх нещирими і скнарами.

— Їм світу мало, — казав покійній дружині, оскільки ті вічно скаржилися на життя й заздрили всім.

Ігор пішов у зяті — Тамара була єдиною донькою. До батька навідувався не часто. Невістка приходила ще рідше. З Алісою Тамара спільної мови не знайшла. Мабуть, Ігор накосяквав проти сестри.

Закінчення на с. 11

У стоматологічній клініці школярці видалили 12 зубів

Її мати стверджує, що це зробили без дозволу

ВІРПЕНІ Київської області дев'ятирічній Ніці за один сеанс видалили 12 молочних зубів. Як стверджує її ненька, — без дозволу. Мати дитини розповіла ТСН, що її вмовили видалити три зуби, під якими росли нові. Коли підписува-

ла договір, у ньому нібито не вказували їхньої кількості.

За версією жінки, після видалення перших

зубів стоматологи запропонували видалити дівчинці всі 12 молочних зубів, мама не дала на це згоди й пішла зателефонувати іншому стоматологу. Коли повернулася — було вже пізно, операцію завершили.

Рахунок за роботу їй виставили на 13 тисяч гривень. Мати Ніки вже найняла адвоката. Якщо клініка не визнає вини, сім'я Ніки планує подати до суду.

Зі свого боку стоматологи заявили: «Мама знала, що дитині будуть видаляти 12 зубів». Нібито жінка сама відмовилася їх лікувати.

● РЕЗОНАНС

Анну Баштову спалили... колишній коханий та його мати

(Закінчення. Початок на с. 1)

Олена БОРИСОВА

Анну зі слідами насильницької смерті виявили у квартирі вночі 6 грудня 2018 року. Трагедія сталася в Суворовському районі Одеси. Позбавив життя молоду жінку її колишній співмешканець, 28-літній Владислав Семенюк, який спланував злочин зі своєю матір'ю, 48-річною Іриною заздалегідь. Таким чином хотів отримати повну опіку над 5-літнім сином, якого Аня народила йому в цивільному шлюбі.

Конфлікт між ними тривав кілька років, бо не могли поділити дитину. Крапку у справі поставив Верховний Суд, який вирішив, що хлопчик житиме по черзі з кожним із них. Родину влада це рішення не задовольняло. Вони дуже любили малого і вважали, що він повинен бути з ними, а не з матір'ю. У ніч убивства Данилко був вдома у батька. Наступного дня той мав відвезти його матері, однак передумав і запропонував Ані вирішити проблему раз і назавжди. Знаючи, що вона сама вдома, чоловік разом із матір'ю о 2.30 ночі приїхав до її будинку.

Влад прихопив із собою пляшку з бензином і піднявся нагору. Мати залишилась в машині. Розправившись із колишньою, підпалив квартиру у увімкнув газ, але через несправність ручки в дверях не зміг вибратися з помешкання і сам опинився в пастці.

Запах диму і крики про поміч почули сусіди. Вони викликали рятувальників і «швидку». Медики заявили в поліцію, сказавши, що травмований весь у кіптяві. Менш

Хіба Анна могла подумати, що той, хто називав її коханою, здатен убити...

як за годину правоохоронці поєднали між собою ці два факти, з'ясували обставини події і викрили осіб, які до неї причетні. Жінка доставила сина до лікарні, а сама поїхала геть. Однак далеко втекти їй не вдалося – неподалік медзакладу її затримали поліцейські.

«ПОКАЙСЯ, МРАЗЬ, ІНАКШЕ ПОСТРАЖДАЮТЬ ТВОЇ БЛИЗЬКІ»

Анна Баштова була єдиною донькою 54-річної Наталії Володимирівни та 58-літнього Андрія Вікторовича. Мала юридичну освіту, хоч за фахом не працювала – на життя заробляла послугами з манікюру. Із Владом познайомилася 2012 року в соціальній мережі, почали зустрічатися, згодом — жити

разом. Мешкали у чотирикімнатній квартирі з батьками Анни. За рік у

Спершу з Анею жили добре. Потім розладилося — почав піднімати на неї руку.

них народився син. Свекруха не визнавала невістку. Казала Владу: нащо тобі старша. Нічого не змінилося й після появи на світ дитини.

Влад – із заможної родини. Жодного дня ніде не працював. Спершу з Анею жили добре. Потім розладилося — почав піднімати на неї руку. Батькові Ані віврвав-

ся терпець – виставив «зятка» за двері. Тоді втрутилася свекруха і почалася війна за дитину.

Аня на їхні погрози і наклепи намагалася не реагувати. Дозволяла колишньому бачитися з сином. Було навіть, що під час однієї з прогулянок він украв малого. Жінка не бачила сина шість місяців. Подала до суду, справа дійшла аж до Верховного. Призначили спільну опіку. Щотижня хлопчик жив чотири дні з матір'ю і три — з батьком.

Незадовго до вбивства Анна почала отримувати повідомлення з погрозами: «Покайся, мразь, інакше постраждають твої близькі», «Я починаю діяти», – писав невідомий. Жінка до поліції не звернулася, не підозрюючи, вочевидь, про страшний умисел колишнього.

БАТЬКО КРИЧАВ У ПАЛАТІ, ЩО ВСІХ КУПИТЬ І ВИТЯГНЕ СИНА

Батьки Владислава Семенюка мають будинок в елітному поселенні «Совіньйон» під Одесою, елітні авто. Мати — домогосподарка. Батько працює у нафтовій компанії в Північному морі. Аню вважали нерівнею синові. Її тато — охоронець на автостоянці, мама — продавець. Тієї ночі обоє були на роботі. Влад знав про це, заздалегідь випитав.

Ірину Семенюк одразу взяла під варту без права на заставу. Свою провину вона заперечувала. Владислав після того, як стрибнув із 6 поверху, деякий час пробув в лікарні під охороною. Батько влада кричав в палаті, що всіх купить і витягне сина. За скоєне обом загрожує по 15 років тюрми. Однак вирок у вбивці досі не отримали. Наразі ще триває судовий розгляд.

Після трагедії хлопчик жив із батьком влада. Батькі Ані тим часом готували документи для опіки над Данилком. Із ким живе зараз дитина – невідомо. Її долю також вирішуватиме суд.

За матеріалами УНН, сайту «Крапка» та поліції Одеської області.

«Чудовий день, щоб з'явитися на світ»

Відомий шоумен із Тернопільщини **Сергій Притула повідомив радісну новину: у нього народилася третя дитина**

Фото з новонародженою дівчинкою актор опублікував на своїй сторінці в мережі «Фейсбук».

«Чудовий день, щоб з'явитися на світ, Сте-

фаніє! Братик і сестричка дуже чекали Тебе!!! А ми з матусею дякуємо Богу за Тебе! Ласкаво просимо у сім'ю і в океан любові!!!» — написав Сергій Притула.

У Сергія з Катериною є спільна дочка Соломія. Також у Притули ще є син Дмитро від попереднього шлюбу.

Щасливий тато не приховує емоцій.

Фото з фейсбук-сторінки Сергія ПРИТУЛИ.

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

«Ніхто не зрозуміє, що я пережила, вбиваючи дітей»

Угорська лікарка-гінеколог Гізелла Перл вирішила робити у концтаборі аборти і навіть умертвляти малюків, щоб врятувати їхніх матерів від крематорію та знущань

Василь КІТ

ДАЛА ОБІТНИЦЮ: В АУШВІЦІ НЕ БУДЕ ЖОДНОЇ ВАГІТНОЇ

3 квітня 1944 року Перл була ув'язненою жіночого табору Аушвіц-Біркенау, де заправляв відомий своїми страшними дослідженнями над в'язнями «лікар» Йозеф Менгеле на прізвисько Ангел смерті. Він призначив Перл одним із п'яти медиків лікарні, що діяла у концтаборі, і, зважаючи на її фах гінеколога, наказав особисто повідомляти йому про кожну виявлену вагітну жінку. Менгеле сказав, що їх відправлятимуть до спеціального табору, де вони будуть отримувати додатковий пайок хліба і навіть молоко.

Але Перл незабаром дізналася правду. Одного разу на плацу біля крематорію вона побачила групу вагітних жінок, солдати били їх палками і цькували собаками. А коли жінки впали на землю, їх живими кинули у крематорій! Так гітлерівська машина прагнула «знищити біологічну основу єврейства»: матерів і майбутніх матерів. А Йозеф Менгеле ще й використовував вагітних для своїх експериментів.

Перл не могла отямитися від побаченого... «Але поступово жах перетворився на жагу боротьби, яка дала мені новий стимул до життя», — згадувала вона. Лікарка дала обітницю: в Аушвіці більше не буде жодної вагітної жінки. Відтоді Гізелла Перл ховала кожну жінку при надії, яку їй вдавалося виявити і, якщо було потрібно, переривала вагітність або прийма-

Вона приймала пологи до самої смерті.

Найбільшим злочином в Аушвіці була вагітність.

ла пологи, а потім — умертвляла немовля. «Ніхто ніколи не зрозуміє, що я пережила, вбиваючи цих дітей», — пише вона. — Але якби я цього не зробила, і мати, й малюк померли б жорстокою смертю».

Вона проводила аборти вночі при світлі свічки, яку тримала 17-річна дочка однієї з медсестер табору. Іноді їй доводилося це робити у темних кутках бараків на брудній підлозі і голими руками.

Медична етика давно стверджує, що коли вагітність загрожує життю матері, лікар повинен надати пріоритет жінці, а не дитині. Медики адаптували цей принцип до концтаборів. «Ми, лікарі-в'язні, тихо виконували це правило, — писала Люсі Адельсбергер, яка також робила аборти в Аушвіці. — Дитина мала померти, щоб врятувати життя матері».

...А вдень Перл допомагала

Менгеле в його дослідженнях. Він наказав їй прийняти пологи у жінки, що народжувала в Аушвіці першу пару близнюків, які були призначені для його жажливих експериментів. Він змусив її дістати восьмижневий плід вагітної жінки і помістити його у скляну банку, щоб відіслати до Берліна. «Він міг робити з нами все, що завгодно: бити, копати черевиками або просто відправити у крематорій», — писала Перл, яка залишалась

“**Перл дізналась, що її чоловіка забили до смерті в концтаборі незадовго до визволення, а сина відправили у крематорій. Жінка вирішила покінчити з життям, випивши отрути. На щастя, вона вижила.**

рядовою ув'язненою з номером 25404 і діяла з великим ризиком для власного життя.

...15 квітня 1945 року лікарка Гізелла Перл прийняла пологи у польки на ім'я Маруся. Стогін породилі на останньому етапі родів змішався з криками британських солдатів, які звільняли табір. Це означало, що це немовля не помре, як інші, а буде жити, як і його мама.

ДО КІНЦЯ ЖИТТЯ ВИМОЛЮВАЛА В БОГА КОЖНЕ МАЛЯ

Звільнення ледь не закінчилось трагедією для самої Перл. Вона дізналась, що її чоловіка забили до смерті в концтаборі незадовго до визволення, а сина відправили у крематорій. Жінка вирішила покінчити з життям, випивши отрути. На щастя, вона вижила. Але після цього покинула медицину і стала їздити світом, щоб розповідати про те, свідком чого була.

Закінчення на с. 9

У Запоріжжі дитині заборонили користуватися туалетним папером

Бо її мама не здала 1000 гривень на ремонт групи

Батьки, дізнавшись, що одна з матерів не приносить нічого зі списків господарчих товарів, які роздають у садку, заборонили її дитині користуватися «іхнім» туалетним папером. Приводом до такої заборони стала відмова матері здавати 1000 гривень на ремонт групи.

Про інцидент розповіли на сторінці «Хочу вчитися» в Facebook.

«Наступного дня вихователька повідомила жінці, що до неї звернулися батьки з питанням, «чим її дитина підтирає попу», і дізнавшись, що ця мама не приносить нічого зі списків господарчих товарів, які роздають у садку, заборонили її малечі давати туалетний папір. Після того, як ви-

хователька здогадалася, що її знімають на камеру, у вайбер-чаті написали, що їй дитині дозволяють користуватися «іхнім» туалетним папером. І відразу видалили маму з групи», — йдеться в повідомленні.

У Комунальському районному відділі освіти на запит журналістів ТСН заявили, що на придбання туалетного паперу для дошкільних закладів виділяються кошти з міського бюджету, а до батьківських грошей жодного стосунку не мають. Втім, там розбираються із ситуацією, тим паче, що втрутитись їх попросила і частина батьків.

● ШЕРШЕ ЛЯ ФАМ

Кого із жінок великий спокусник Казанова ніколи не зрадив?

«Я був народжений для протилежної статі», – любив говорити уродженець Венеції Джованні Джакомо Казанова

Марина ЛУГОВА

«Мені здається, я сьогодні охрестив самого антихриста», — саме такі слова, за легендою, записав у своєму щоденнику священник, що охрестив у 1725 році дитину із прізвиськом Казанова. Декількома днями раніше цей самий пастор відспівав матір дитини — молоду красуню-аристократку, яка померла під час пологів. Інформація про причини, що спонукали пастора зробити подібний запис, не збереглася. Можливо, на нього занадто сильно вплинула смерть матері або те, що хлопчик за кілька днів життя жодного разу не заплакав. А може, щось було там серйозніше. Та ж легенда мовить, що священник загадково помер рівно через рік після народження Казанови. Отже, залишившись сиротою, маленький Джакомо став вихованцем тітки, старшої сестри своєї матері. Ця, просто створена для свого часу, жінка дала Казанові прекрасне виховання, а найголовніше — зуміла розвинути в майбутньому героєві-коханці просто-таки магічну галантність, що згодом стане головною зброєю італійця у завоюванні жіночих сердець.

Переповідали, що свою

Ось таким великого авантюриста і коханця зображували на гравюрі XVIII століття.

кар'єру серцеїда Джакомо Казанова почав в 11 років, одержавши перші уроки любові від служниці його тітки, 20-літньої сільської дівчини. Уже до 15 років він був досить спокусливим коханцем, по якому «сохли» родовиті та дорослі дами. Щоправда, за іншими відомостями, реалістичнішими, легендарний італієць спробував, що таке секс, досить пізно — у двадцять один рік. Нібито він узяв на ніч путану, але нічого не зміг зробити в ліжку, і та взялася навчити його мистецтву любові. Після місяця послених занять Казанова був

відпущений на вільні хліби: повія-альтруїстка поширила через свої канали чутку про віртуозного коханця, що здатен прикрасити життя найвимогливішої дами. Незабаром у будуарах місцевих аристократок збуджено шепотіли: «Казанова», а чоловіча половина (одружена) позбулася сну й апетиту. Хоча спочатку жертвами галантності молодого графа були в основному вдови або старі діви, що втратили надію знайти супутника життя і створити родину. Проте наступні два десятиліття років він примудрився спокусити понад тисячу

жінок, більша частина яких були одружені з родовитими та багатими аристократами. Цікаво, що коли графові не було ще й двадцяти, він пережив жорстоку життєву трагедію. Його наречена, яку він дуже любив (і це почуття, за його словами, проніс через усе життя), померла від запалення легень. Удар долі був настільки сильним, що Казанова ледве не наклав на себе руки. Після цієї драми граф дав собі слово, що ніколи не одружиться. Цікаво, що всіх жінок, із якими в нього були інтимні стосунки, він попереджав,

«Усі його романи, як правило, тривали не більше одного місяця.»

що жодних серйозних намірів він не має, що з їхнього зв'язку жодних зобов'язань не випливе, і просив не захоплюватися ним, щоби легше можна було розлучитися. Усі його романи, як правило, тривали не більше одного місяця.

Тільки в сорок років здригнулося серце Казанови: він зустрів жінку, що дуже нагадала йому колишню наречену, і сильно покохав її. За однією з легенд, граф був вражений красою геніталій дівчини і не міг допустити, щоб цим «чудом» володів після нього хтось інший. Він одружився, і на цьому завершилася блискуча авантюрна кар'єра коханця Джованні

Джакомо Казанови: він так жодного разу і не зрадив її...

«Я був народжений для протилежної статі», — писав у своїх спогадах знаменитий Джакомо Казанова. Або таке: «Яке задоволення — згадувати свої задоволення!» Придбані у 2010 році за рекордні для рукопису 9,6 мільйона доларів оригінальні еротичні мемуари Джакомо Казанови одразу здобули статус французької священної реліквії. Документ, який налічує 3700 сторінок, потрапив до приватної колекції після смерті Казанови у 1798 році. Французький уряд неодноразово заявляв про свій намір придбати легендарний твір, аж доки анонімний меценат не викупив мемуари і не передав їх уряду Франції. Урядова комісія назвала їх «національними надбанням», хоча Казанова народився у Венеції.

За життя він не мав жодного уявлення, чи його головний твір коли-небудь буде опублікований. Його вперше надрукували у 1821 році у жорстко цензурованій версії. Видання було засуджено з амвона і занесено у список книг, заборонених Ватиканом. У 2011-му деякі зі сторінок рукопису — непристойні, провокаційні, хвалькуваті, самоглузливі, філософські, ніжні і ще досі шокуючі — вперше демонстрували публіці у Парижі...

Джакомо Казанова об'їздив усю Європу. Його приймали такі великі монархи, як Катерина II, Фрідріх Великий, Людовик XV. Перед сучасниками він поставав як письменник, хімік, математик, історик, фінансист, юрист, музикант і таємний агент. Однак у першу чергу Казанова прославився як великий італійський авантюрист і коханець. Він називав своєю професією розпусту, а головною справою життя — чуттєві насолоди.

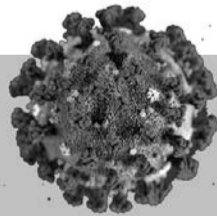
У Тернопільській області переплутали покійницю

Жінку похилого віку довелося ховати двічі

У Борщові на Тернопіллі замість своєї 94-літньої бабусі сім'я поховала чужу 52-річну жінку. У морзі пояснили, що це сталося через коронавірус: обидві

жінки були у чорних пакетах.

52-річна Надія Двірнік померла кілька днів тому від гангрені. А доньці Оксані видали тіло бабусі, яка пішла на той світ

від коронавірусу. Підміну виявила випадково, коли в морзі відкрили чорний пакет із покійницею. Після цього відразу викликала поліцію. У підсумку жінку ховали двічі за один день. Як виявилось, сім'я 94-річної Ва-

силіни Доценко помилково забрала з моргу іншу закриту труну. Коли родичі дізналися про підміну, провели ексгумацію тіла за свій рахунок.

Ця історія збентежила місцевих жителів, і тепер вони хочуть перевірити, чи своїх родичів поховали. Адже від коронавірусу тут померли десятки людей, і всіх забирають в целофанових мішках, не розпаковуючи.

ОСОБЛИВА ТЕМА

Фото із сайту osbm.lutsk.ua.

Фото із сайту ukr.media.

Леонід Григоренко: «Якщо вас зурочили, потрібно не спалювати сірники, а обтертися свяченою водою».

Як поводитися, якщо вас вrekli?

Усім знайоме відчуття, коли темніє в очах, починається раптова нудота, часте позіхання. Здається, що от-от знепритомнієш

Христина БІЛЯКОВСЬКА

«Тебе хтось наврочив!» — каже вам людина поряд. Що, правда? Невже вроки реальні? Про це говоримо з отцем Леонідом Григоренком, головою душпастирства Комісії з охорони здоров'я Української греко-католицької церкви.

— **То що таке вроки?**

— Це вплив стану душі однієї людини на душу іншої, який зазвичай передається через погляд. Він несе в собі заздрість, озлоблення і помсту.

Такий погляд може бути навіть несвідомим. Але через нього диявольський світ починає завдавати шкоди людині, тому вона відразу відчуває занепад духовних і фізичних сил. Особа, яка страждає від цього, переважно незахищена духовно, її душа не має сили протидіяти такому впливові. Вона не повністю віддана Богові, рідко приймає Тайну Святого Причастя, не звертається до молитви і порушує більшість Божих законів. Той, хто живе з Богом у серці, не стане підвладним ані чужим очам, сповненим агресії чи ненависті, ані іншим впливам темних сил.

— **Хто може вrekli людину?**

— Зазвичай це ті, хто має занедбаний, гріховний стан душі. Вона магнетизує в собі вплив зла і тим самим притягує його до себе. У сучасному світі дуже багато спокус, які допомагають дияволу захопити нашу душу. Інколи через дрібні речі — наприклад, книги про магію чи сайт із ворожіннями буцімто заради розваг. А насправді ти самостійно відкрив шлях до свого серця темним силам.

Те ж стосується і постійної злоби та невдоволення життям. Замість того, щоб помолитись, людина починає лягати, зловживати алкоголем чи наркотиками, тим самим іще більше віддаляючись від Бога.

— **Кажуть, що найбільше здатні зурочити люди із карими очима та темним волоссям. Це правда?**

— Вреки може будь-хто, незалежно від кольору очей чи волосся. Тут справа

Вреки може будь-хто, незалежно від кольору очей чи волосся. Тут справа у самому погляді.

у самому погляді. До речі, його можна одразу розпізнати. Він стає важким, наповненим розмитою сірістю та пустотою, без блиску.

Дуже часто ти відчуваєш, що через нього на тебе дивиться не та людина, котра перед тобою, а інша істота, яка її опанувала. Такий погляд намагається вдертися у світ твоєї душі.

— **Дуже часто жертвами такого по-**

гляду стають діти. Чому?

— Найчастіше від вроків потерпають діти, які страждають від поганої поведінки батьків. Це можна прирівняти до негативного впливу насильницьких фільмів та ігор, де дитина бачить жорстокість та кровопролиття. Таким чином, наші емоції, думки і стани можуть дати місце злому всередині серця — і вони діятимуть як основа, яка привертатиме злі духи надалі.

— **Чи можна відвернути вроки сірниками?**

— У більшості регіонів дуже поширеним є не тільки скидання вроків сірниками, а й зливання воску і викочування яєць. Дехто навіть робить це за допомогою хліба. При усіх цих методах використовують певну формулу, яка починається зі слів «Не 10, не 9...». Але! Це не що інше, як код на відкриття воріт пекла і закликання духа смерті. Після таких ритуалів диявол може претендувати на душу всіх учасників цього ритуалу. У більшості випадків це шкодить людині. Церква забороняє такі речі.

— **То як можна допомогти людині, яку вrekli?**

— Коли людині стає погано, потрібно звернутися до лікаря. А до того варто обтерти людину свяченою водою або ж дати їй попити води. Добре мати біля себе освячену олію, якою можна натерти людині чоло і руки. Якщо після обстеження лікаря жодних фізіологічних проблем не встановлено — слід іти до Церкви та попросити допомоги у священнослужителів. Вони помоляться за людину, причастять після Сповіді, поставлять на таку людину Святий Хрест та допоможуть вийти з негативного стану.

За матеріалами expres.online

МАГНІТНІ БУРІ У ЧЕРВНІ

Перший місяць літа має бути доволі спокійним у плані геомагнітних коливань. Жодної магнітної бурі середньої або великої інтенсивності в червні не прогнозується. Втім, на українців чекатимуть дві слабкі бурі

● **8 червня** — люди з хронічними захворюваннями і метеозалежні відчують у цей день нездужання і зниження працездатності;

● **9 червня** — магнітна буря викличе стрес. Її відчують діти і пенсіонери.

Джерело: arnews.com.ua.

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Хто підкорив серце зірки українського футболу? с.3

Щоби поцілувати кохану, «Гора» мусить нахилитися, а вона — стати навшипінки

ДЕЛИКАТНА ТЕМА «Чоловік на заробітках, а я вночі кусаю подушку...»

ДІМ, ДЕ НІМЕ ЛЮБОВ Зріст чоловіка — 2 метри 6 сантиметрів, а його дружини — 157 сантиметрів

Читайте на с. 27

Як сваритись по-християнськи і чи це взагалі можливо? с. 6

Весілля відмінило... собача с. 12-13

У номері також:

● Відверта розмова: «Сім'я — це і є перший храм священника»

● Чого не вистачає для щастя дружині найбагатшого чоловіка на планеті?

● Історія до сліз: «Мама завжди має рацію»

● А якщо наснилася синя троянда... (тлумачення за сонником цілительки і ровидиці Ванги)

Місячник уже в продажу — всього **6 гривень!**

Запитуйте в листонош або в точках розповсюдження газет!

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

Після авіатроці пасажери їли своїх мертвих друзів, щоб вижити

Закінчення.
Початок на с. 2

Ольга ВЕКЕРИК

Уперші кілька днів після катастрофи вцілілі спалили всі гроші. Згодом, коли все, що могло горіти, закінчилося, вони спали, тісно притулившись одне до одного.

Якщо добути воду було легко (сніг розтоплювали на металевих пластинах на сонці), то їжі майже не було: кілька шоколадних батончиків, трохи крекерів і кілька пляшок вина. Їх чесно розділили і спробували розтягнути на максимально довгий час. Однак настав день, коли вже нічого не залишилося.

Згодом Нандо Паррадо напише у книзі спогадів: «Ми вмирили від голоду, і надії знайти їжу не було. Знову і знову обшукували фюзеляж, щоб виявити якусь крихту їжі. Намагалися їсти шкіру власних валіз, хоча знали, що це швидше нам зашкодить. Розпатрали сидіння в салоні, сподіваючись знайти солому, але там був поролон. Знову і знову я приходив до одного і того ж висновку: окрім одягу на нас, навколо були тільки алюміній, пластик, лід і скелі».

Живим не залишалось нічого, крім як їсти замерзлі тіла загиблих. Це стало для них величезною психологічною травмою. Адже кожен на борту доводився комусь родичем чи другом. До того ж, всі пасажери літака були католиками. Тож спочатку довго опиралися. У багатьох починалася істерика. Проте через

Порятунку дочекалися лише 16 пасажирів. На місці смерті інших встановлено хрест.

кілька днів голод виявився сильнішим.

Протягом восьми днів чилійські, аргентинські й уругвайські вертольоти кружляли над імовірним місцем катастрофи. Однак безрезультатно.

“**Намагалися їсти шкіру власних валіз, хоча знали, що це швидше нам зашкодить. Розпатрали сидіння в салоні, сподіваючись знайти солому, але там був поролон.**”

татно — уламки білосніжного фюзеляжу лайнера були просто непомітні на тлі снігових полів і сусіднього льодовика, який після авіатроці отримав назву «Льодовик сліз» (Glaciar de las Lágrimas).

На 11-й день після катастрофи Нандо Паррадо і Рой Гарлі знайшли невеличкий радіоприймач. Вони першими почули, що пошукова операція припинена, а всіх пасажирів рейсу 571 вважа-

ють мертвими. Остання надія на порятунок зникла...

29 жовтня для фюзеляж (єдине укриття для пасажирів), поки всі спали, зійшла снігова лавина. Загинули ще 8 осіб. Три доби живі разом

із мертвими боролися зі сніговим полоном. Потім Нандо Паррадо вибив маленьке віконце в кабіні пілотів ногами і врятував людей від задухи.

Згодом він разом із Роберто Канесса і Антоніо Візінтін вирушили на пошуки місця, де, на їхню думку, розбився лайнер. Під час цього походу троє відчайдухів знайшли хвіст літака із безцінним багажем: запасами шоколаду, чистим одягом та цигарками. Переночувавши там, вони рушили далі. Проте наступного дня через різке зниження температури та погіршення погодних умов повернулися назад до фюзеляжу.

Усі розуміли, що єдиний шлях до їхнього спасіння — перейти через Анди до Чилі. Паррадо вмоляв Канессу,

однак той вагався, хотів дочекатися закінчення зими і підвищення температури. Адже без ночівлі в горах цей перехід був би неможливим. 12 грудня вони таки наважились на нове випробування. А щоб не померти вночі від холоду, пошили із великих шматків тканини, знайдених у багажному відділенні, спальний мішок. Проте експедиція зайняла більше часу, ніж планували. Тому на третій день Паррадо і Канесса, взявши припаси у Візінтіна, відправили його назад до фюзеляжу на саморобних санях, зроблених із уламків літака.

Пізніше Канесса захворів на дизентерію. Нандо ніс друга на собі, хоча й сам ледве йшов. Так вони подолали 65 кілометрів. На десятій день переходу, 21 грудня, на решті побачили на протилежному березі річки чилійського пастуха Серхіо Каталана. Нандо намагався кричати, але нічого не було чути. Тоді винахідливий чоловік перекинув хлопцю папір та вуглину. Паррадо написав: «Я прийшов від літака, який розбився в горах. Ми не можемо більше йти. Де ми? SOS». Пастух відразу звернувся до місцевої влади. Канессу доправили до лікарні, а Нандо супроводжував рятувальників на вертольотах, аби показати шлях до місця аварії. Тоді з часу смеральної катастрофи вже минуло 72 дні. Порятунку дочекалися лише 16 пасажирів.

Пізніше рятувальники повернулися на місце аварії і поховали тіла загиблих під камінням і уламками фюзеляжу. Зверху було встановлено залізний хрест. Цю неймовірну історію тепер називають «дивом в Андах». Для 16 людей вона дійсно стала справжнім дивом напередодні Різдва.

За матеріалами was.media, fakty.ua, egoistmagaz.in.ua.

Передплатіть наші видання на II півріччя 2021 року – і отримайте мультиварку чи кухонний набір

Тижневик

Волинь Газета

передплатні індекси:
30000, 60306, 60305, 86772
(для читачів Волинської області),
97847
(для читачів Рівненської області),
61136 (для читачів інших областей).

Тижневик

Цікава ГАЗЕТА на вихідні

передплатні індекси:
60304, 60306, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60312 (для читачів Рівненської області),
60307 (для читачів інших областей).

Місячник

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

Читанка ДЛЯ ВСІХ

передплатні індекси:
97847
(для читачів Волинської області),
60313
(для читачів Рівненської області),
60780
(для читачів інших областей).

Місячник

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

передплатні індекси:
86771, 60305, 60392,
86772
(для читачів Волинської області),
60779
(для читачів інших областей).

● ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ

«Дай хоч на старості побути ТВОЄЮ ДИТИНОЮ, МАМО!»

Байдужих не було. Люди з подивом озирались на цих двох. Ще б пак! Не щодня ж побачиш, як старенька, гірко плачучи, стоїть навколішки перед сивочолим чоловіком. А той і слова вимовити не може. Теж плаче і все намагається її підвести, але не виходить. Сідає поруч на асфальт. Обійнявшись, так і сидять. Хтось фотографував ту сцену, хтось відео знімав, але ніхто і гадки не мав, насправді, що ж бачить...

Фото із сайту Youtube.com.

«Не йди знову. Будь моєю мамою!»

Анна КОРОЛЬОВА

Микола Дмитрович поспішав. До відбуття поїздя залишалося якихось десять хвилин, а він геть заплутався у підземці вокзалу. Стояв біля вказівника і второпати не міг, куди іти повинен. Поруч туди-сюди з валізами ходили такі ж, як і він, пасажери, хтось із величезними заплічниками, хтось котив свій багаж на колесах. Усі кудись поспішають, біжать, і лиш він один стоїть, не розуміючи, що мусить робити. Врешті таки попросив допомоги у якогось юнака. Але легше від того не стало. Виявилось, десь у переході він не туди звернув і тепер мусить поверта-

тись невідомо куди, аби все ж вийти до потрібної колії. Хоч і не мав багажу, але роки — поважні. Навряд чи встигне дійти до відправлення. Ну хоч постаріється!

Не встиг! Звісно, він

з пошуками ні до чого хорошого не приведе. Ніби у воду дивилась.

— Подайте Христа ради! — почув, мов з іншої реальності.

Поруч стояла старенька. Згорблена, вся

— Перстень! Звідки у вас цей перстень?!

Та навдивовижу легко, як для свого віку, вильнула руку і не пішла — побігла по перону. Мусив доганяти.

— Пані! Пані, зачекайте! Той перстень, він один такий. Його мій тато мамі колись подарував. Я шукаю її тут, у столиці. Може, знаєте її? Ольга. Ольга Карпова! Цей перстень належав колись моїй мамі. Будь ласка!

Старенька спинилась. Поволі повернулась і пішла до незнайомця. Тільки зараз Микола Дмитрович побачив її обличчя. Нічого, абсолютно нічого знайомого, але очі! Він їх не зміг забути. Пам'ять стерла все, не залишила нічого,

Поглянь — сивий, а в душі мені п'ять, і шість, і сім, і вісім. Я досі стою біля вікна дитбудинку і виглядаю тебе, мамо! Ти знаєш, як то — чекати маму?

навіть бігти намагався, але сьогодні зірки явно були не на його боці. Провівши поглядом останні вагони свого поїзда, розгублено озирнувся. І що тепер мусить робити? Права була дружина: вся ця затія

ніби аж висушена. «Років сто, не менше», — подумалося чомусь. Дістав дріб'язок і вже хотів кинути до пластикового стаканчика жebraчки, як раптом завмер вражено. Навіть не питаючи, схопив руку жінки:

крім прізвища і спомину про той перстень, але очі рідної матері, яка тоді відвела його до дверей дитячого будинку і, присівши біля нього п'ятирічного, пообіцяла, що обов'язково за ним повернеться, він не забув. А ще перстень. Тато його мамі з гайки зробив. Дивний такий, але чимось і гарний.

— Нащо я тобі! — гукнула виклично. — Чого треба від мене? Бачиш, як живу, бачиш? Усе життя свій гріх перед тобою спокутую. Перекотиполе. Ні дому, ні роду. Їдь, куди хотів! Не треба тобі така матір.

Микола Дмитрович і сам не помічав, як сльози котяться по щоках. Скільки ж років він її шукав. І нарешті знайшов!

— А я тебе і досі чекаю, — говорив, поволі рухаючись у бік матері. — Поглянь — сивий, а в душі мені п'ять, і шість, і сім, і вісім.

Я досі стою біля вікна дитбудинку і виглядаю тебе, мамо! Ти знаєш, як то — чекати маму? Ти ж пообіцяла тоді мені! А лиш зараз знайшов і діждався. Невже знову мене залишиш? Байдуже, на все життя байдуже мені, мамо, аби лиш ти була поруч. Ти ж моя частиночка. Без тебе я ніколи цілим не був. Дай побути твоєю дитиною, мамо! Не йди знову. Будь моєю мамою!

...Плаче і все намагається її підвести, але не виходить. Сідає поруч на асфальт. І, обійнявшись, так і сидять. Хтось фотографував ту сцену, хтось відео знімав, але ніхто і гадки не мав, насправді, що ж бачить...

«Занадто багато алкоголю»: Папа Римський підколов бразильців

Папа Римський Франциск пожартував над священнослужителями з Бразилії

Вони звернулися до нього з проханням молитися за бразильський народ. «Вам немає порятунку. Занадто багато кашаси (бразильський міцний алко-

гольний напій. — Ред.) й мало молитов», — відповів Франциск.

Відеоролик із жартом понтифіка став вірусним. Бразильці поставили найвищий бал почуттю гумору Папи.

Фото із сайту 5.ua

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

«Ніхто не зрозуміє, що я пережила, вбиваючи дітей»

Закінчення. Початок на с. 4

Василь КІТ

Поворотним моментом у її житті стала випадкова зустріч із тодішньою першою леді США Елеонорою Рузвельт. Дружина президента запросила Перл на обід і закликала її повернутися до медичної практики. «Я не хочу бути лікарем. Я хочу бути свідком», — заявила вона.

Утім, їй вдалося здійснити обидві місії. 1948 року Гізела Перл видала мемуари, в яких першою розповіла світу про жахи вагітності і народження дітей, через які проходили жінки-в'язні. Вона також написала до військового відомства США, запропонувавши себе свідком у будь-якій справі Менгеле (суду над ним так ніколи і не відбулося, він ховався у Південній Америці до самої смерті у 1979 році, коли втопився).

Щоразу, коли заходила до пологової кімнати, промовляла просту молитву: «Боже, прошу у Тебе життя, живу дитину».

Згодом президент Гаррі Трумен надав Перл постійне громадянство США, і вона повернулася до медичної практики. Спочатку в Америці, а потім в Ізраїлі вона допомагала матерям виношувати дітей, написала кілька наукових праць про лікування безпліддя і сприяла появі на світ тисяч немовлят. І щоразу, коли заходила до пологової кімнати, промовляла просту молитву: «Боже, прошу у Тебе життя, живу дитину».

У 1978 році в Перл стався дуже радісний поворот у долі — вона дізналася, що її донька пережила війну завдяки родині, яка сховала дівчинку! Вона приїхала в Ізраїль до дочки та онука Гіора Іцака Ярдені. Там також знайшла свою сестру Розу, яка прибула до Ізраїлю вчитися у 1938 році.

Онук Ярдені, якому зараз 70 літ, пам'ятає, як жінки на вулиці падали на коліна перед його бабусею і називали її лікаркою Гізі, — так її кликали у таборах. «Вони боготворили її», — каже чоловік.

В Ізраїлі Перл продовжувала працювати акушеркою. Вона приймала пологи до самої смерті у 1988-му, тоді їй виповнився 81 рік.

За публікацією «ВВС Україна».

Гізела Перл у мемуарах 1948 року розповіла світу, як рятувала жінок в Аушвіці.

Головний лікар Аушвіцу Йозеф Менгеле став уособленням жаків Голокосту.

Перл відкрила власну практику в Нью-Йорку, де лікувала безпліддя у жінок, доки 1978 року не іммігрувала до Ізраїлю.

● ЩО ВІЩУЄ НЕБЕСНА КАНЦЕЛЯРІЯ?

Якою буде погода на літо

Фото із сайту hadiachnews.com.ua.

Ще тиждень-другий – і настане ягідна пора.

Народний синоптик Леонід Горбань (на фото) стверджує, що 25 липня Україною пронесеться буревій

Олександр ПАНЧЕНКО

Чоловік уже багато років прогнозує погоду за методом свого прапрадідуся по материнській лінії, англійського барона Барлета, який приїхав у полтавське село вивчати історію Запорізької Січі, та так і осів в Україні, одружившись із місцевою красунею. Предок Горбаня використовував для довгострокових розрахунків погоди так званий «Брюсов календар», який враховує вплив Сонця, Місяця і планет на погоду Землі. Нинішнє літо його праправнук Леонід Горбань бачить таким:

ЧЕРВЕНЬ

1–2 числа – тепло та дощі, 3–5 червня – спека, 6–7 червня – дощі, 9–22 – сухо і спекотно, 25, 26, 30 – дощі, від 23 червня і до кінця місяця – помірна тепла погода.

ЛИПЕНЬ

Початок місяця буде дощовим, від 4 до 8 липня – аномальна спека, 11–12 липня – дощі та бурі, 16–17 – дощі, від 18 до 28 – спека, 25 – гроза і буря, 30 липня – дощі.

СЕРПЕНЬ

1–3 сильна спека, 2 – гроза та буря, 8 – буря, 11–14, 22, 27 та 29 – дощі, від 19 до 21 та від 23 до 26 серпня – спека.

16-річна дівчина перейшла мінне поле, втікаючи з ОРДО

Фото із сайту veterano.com.ua.

Юнка висловила бажання проживати у мирній Україні

Неповнолітня мешканка невідконтрольної українському уряду так званої ДНР перетнула мінні поля і дісталася лінії розмежування, щоб потрапити на неокуповану територію. Сталося це близько 23:00 27 травня на позиції Збройних сил України зі сторони ОРДО біля селища Верхньоторецьке.

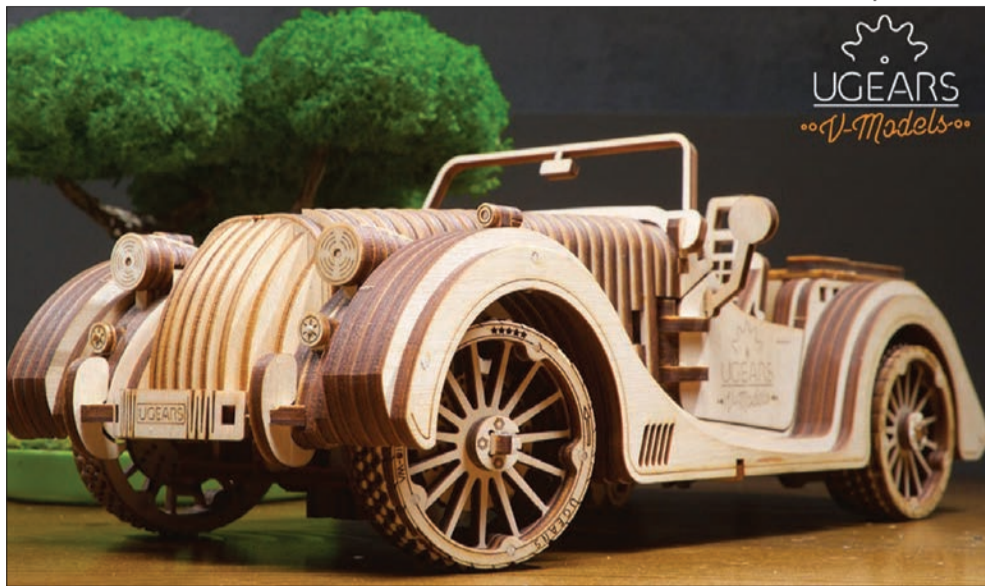
Правоохоронці встановили, що після відпочинку з друзями неповнолітня свідомо через мінні поля добиралася до лінії розмежування, бо хотіла проживати на території неокупованої України.

Дівчина разом із бабусею, яка є її опікуном, мешкає у Горлівці та має паспорт так званої «Донецької народної республіки». Але, зі слів дівчини, у неї є родичі в західних регіонах України.

Наразі неповнолітньою опікується ювенальна поліція Донеччини та соціальна служба. Її оглянули медики, тілесних ушкоджень не виявили. З юнкою працюють психологи. До встановлення всіх обставин неповнолітня перебуватиме у притулку під наглядом поліцейських та працівників органів опіки.

● ЗНАЙ НАШИХ!

Вітчизняні механічні дерев'яні конструктори — це справжнє диво!

Фото із сайту kadaBra.com.ua.

Фото із сайту ugedrs.ua.

Українські 3D-пазли збирають на п'яти континентах!

Усі ми добре знаємо про легендарні Lego. А чи чули ви коли-небудь про Ugears? Ці дерев'яні конструктори, або, як їх ще називають, 3D-пазли, із захопленням збирають дорослі та діти у 85 країнах світу! Утім, мало хто знає, що ці унікальні фігурки «народжуються» в Україні

Ольга ВЕКЕРИК

У колекції Ugears уже понад 90 механічних моделей, які пересуваються, крутяться, розкриваються та їздять. Кожна з яких вражає продуманим дизайном і увагою до деталей. Крім 3D-конструкторів, тут також є механізми з навчальної серії STEM Lab, дерев'яні розмальовки, фіджети й аксесуари для настільних ігор. Для того щоб їх скласти, не потрібно ні клею, ні цвяхів, ні спе-

ціальних інструментів. Один із способів з'єднання деталей є запатентованим винаходом.

Денисом Охріменком і бізнесменом Геннадієм Шестаком. «Першою моделлю

двигун, трамвай, театр... Ми експериментували з різними матеріалами і способами з'єднань», — пригадує Геннадій Шестако.

У листопаді 2015-го розробники стартапу представили свій продукт на краудфінансінговій платформі Kickstarter. Проект креативних українців настільки сподобався людям, що необхідні для масового запуску виробництва 20 тисяч доларів їм вдалося зібрати всього за 4 години!

“**Першою моделлю була скринька-візитниця, потім з'явилися силомір, трактор, таймер, комбайн, пневматичний двигун, трамвай, театр... Ми експериментували з різними матеріалами і способами з'єднань.**”

Компанія Ugears заснована влітку 2014 року у передмісті Києва двома друзями — дизайнером

була скринька-візитниця, потім з'явилися силомір, трактор, таймер, комбайн, пневматичний

У серпні 2017-го компанія Ugears знову вийшла на Kickstarter і назбирала майже 290 тисяч доларів на виробництво колісної ліри — першої в світі механічної моделі середньовічного музичного інструмента, на якій можна грати.

З 2018-го українські конструктори продають у магазинах Disney та в парку «Діснейленд».

«Ми витратили майже рік на переговори, узгодження моделей та їхнє виготовлення. Це були діснеївські образи, створені за їхніми прототипами і затверджені в них», — розповідає Геннадій Шестако.

У Ugears вірять, що навіть у сучасному світі відеоігор та віртуальної реальності люди все ще відчувають радість, коли їм вдається створити щось власними руками.

10 квітня компанія долучилася до екоініціативи Greening of the planet, в рамках якої висадили понад п'ять млн дерев у 110 країнах. З них — більше шести тисяч у Київській області, де розташоване виробництво Ugears.

«Ми віримо, що, об'єднавши зусилля, зможемо привернути увагу до глобальних екологічних проблем і зробити свій внесок у їх розв'язання. Ми пишаємося тим, що проект засновано в Україні і наші співвітчизники радо долучаються до нього», — наголосив директор компанії Олексій Лисяний.

За матеріалами ukrainian.voanews.com, fakty.com.ua, buduysvoe.com, tech.24tv.ua.

А качці... 25 років!

Крякуху Глашу із містечка Узина на Київщині визнано найстаршою в Україні серед цих пернатих

Домашній птиці тамтешнього господаря виповнилося чверть століття, хоч орнітологи стверджують, що качки живуть не більш ніж 20 років. Через такий поважний вік її занесено у Книгу рекордів України.

Качку породи Українська Сіра Чубата іменують Глашею. Науковці кажуть, що один рік життя такого птаха

еквівалентний п'яти людським. Тож виходить, що ця перната прожила на білому світі усі 125 літ!

Глаша доволі слухняна. Подивитися на неї приїжджають з усіх усюд. Через таку знаменитість господарі навіть не планують пускати її під ніж...

Ось вона — всім качкам качка!

Фото із сайту news.obozrevatel.com.

«Я простила тобі, брате...»

Закінчення.
Початок на с. 2

Ольга ЧОРНА

...Мирослав зане-
дував раптово.
Лікування мало
помагало. На всяк випадок ви-
рішив розділити майно та біз-
нес між дітьми. І просив Ігоря,
аби той піклувався про молод-
шу сестру.

— Обіцяй мені, сину. Крім тебе, в неї більше нікого нема.

— Та нічого з твоєю Аліскою не станеться.

— Ігорю, чому ти до неї так неприязно ставишся?

— А вона що, маленька?! На першому курсі інституту навчається, а не в першому класі.

— Значить, не обіцяєш...

— Обіцяю, тату, обіцяю.

— Дивися, Бог усе чує і бачить.

— Відколи це ти побожним став?

...Після смерті Мирослава Ігор з дружиною переселилися до батьківської квартири. Алісиної згоди ніхто не запитував. Хоча Мирослав квартиру залишив доньці. А Ігореві — замський будинок.

Тамара оразу взялася господарювати. Фотографії чоловікової родини покладала в коробку. Натомість поставила свої.

— Ти навіщо це робиш? — запитала Аліса.

— Бо я тут живу!

— Це ж мамині й татові світлинки, а тут — бабуся з дідусем, а це...

— Слухай, мене твій цвинтар не цікавить.

Частим гостем була Тамарина мати. Любила всюди заглянути, покерувати. Із задрістю згадувала про стосунки між Мирославом і Ларисою.

— А моему благовірному аби шунок був повний, — скаржилася Алісі. — Ось ти хлопця маєш?

— Так, зустрічаюся.

— Думаєш, він кращий за інших? Залицяються, золоті гори обіцяють, а потім...

«Черниця прошепотіла його ім'я і перехрестила йому дорогу».

— Ви ж самі кажете, що мій батько був не таким...

Тесть із тещею під'юджували Ігоря:

— Поки твоя сестра заміж не вискочила, треба якусь її частку в бізнесі на тебе переформити.

— Як?!

— Придумай щось. І ми будемо мізкувати.

— Але ж батько...

Закінчилася служба Божа. Вийшов на вулицю і... На нього глянули такі знайомі очі. Мамині... У цієї черниці мамині очі.

— Твій батько вже на небі. А вона приведе якогось спиритника, він і вас із квартири спровадить, і все до рук прибере. Аліса до бізнесу не надається.

— Що я можу зробити?

— Посвари їх хоча б...

— Та я не знаю того хлопця.

— То дізнайся, хто він.

...Аліса поверталася під вечір додому. Раптом якийсь молодий чоловік кинувся її обіймати. Ледве відбилася. А згодом фото з цими обійма-

ми потрапили до рук Славка — Алісиного хлопця.

Пробувала пояснити, що, мабуть, це якийсь немудрий розіграш. Але Славко й чути не хотів...

Якось Аліса побачила вельми заклопотаного брата. Запитала, що сталося. Сказав, що бізнес іде погано. Ліпше продати, поки не пізно. Бо потім, крім боргів, нічого не залишиться. Але треба

переформити документи. Зробила, як порадив Ігор...
...Розмову між братом і братовою почула випадково.
— Що ж, хлопець від твоєї Аліси пішов, бізнес у неї забрали. Гарно все мої батьки придумали, — хвалилася Тамара.
— Це правда?! — запитала в брата Аліса. — За що ви мене так ненавидите?
Той у відповідь недобре посміхнувся...
Аліса вибігла на вулицю. Було образливо, важко, самот-

ньо. Бродила містом. Додому йти не хотіла. Присіла на лавку. Заплакала.

Хтось легенько доторкнувся її руки. Молода черниця тихо запитала:

— У вас щось сталося?

Аліса рваними фразами розповідала про свої перипетії.

— Бог добрий і терплячий, — мовила черниця. — Але рано чи пізно кожен отримає плоди, які виростив.

...Аліса залишила навчання і світське життя. Вирішила податися в монастир. Її ніхто з домашніх не відмовляв. А в інституті це всіх здивувало. Радили добре обміркувати, зважити. Але вона вже свій вибір зробила...

Тамара літала на крилах. Ігор також не приховував задоволення. Вони отримали все...

...Гроші йшли їм до рук. А щастя... Двійко дітей Тамара виносити не могла. Лікарі давали надію на третю вагітність. Минув час. Але дитячий сміх так і не здзвенів у їхній багатій оселі.

Сім'я статки мала, а радості — ні. Ігор став замкнутий. І ще скупіший. Бувало, покрикував на дружину, що та тратить на себе багато грошей.

— А що, маю на благодійність віддати?

— Дитину треба було народити.

— То це я винна?!

Тамара Ігоря ревнувала. Боялася, аби не знайшов іншої жінки. Злостилася, коли десь затримувалася. Влаштувала скандали. Навіть стежила за чоловіком.

Після чергового скандалу Ігор запропонував:

— Давай усиновимо дитину. Може, в твоїй голові розвидниться.

— Ага, якась наркоманка чи алкоголічка народила, а я повинна мучитися?

— Чому ти про всіх думаєш тільки погано?

— А ти? Забув, як вчинив зі своєю сестрою?

Про Алісу Ігор намагався не думати й не згадувати...

...Останнім часом Ігор зачистив до храму. Здоров'я підводило. Батьки відійшли рано, тому хвилювався, бо хотів ще жити й жити... На великі свята їздив до монастирів. Бухгалтерка порадила. Марія Іллівна була для Ігоря авторитетом. Працювала з ним довго. Справи вела добре.

Цього разу зібрався до монастиря в сусідню область. Кликнув із собою Тамару. Але в неї були інші плани.

Ігоря охопило дивне відчуття щойно переступив поріг святині. Забилося серце, наче мало щось трапиться.

Закінчилася служба Божа. Вийшов на вулицю і... На нього глянули такі знайомі очі. Мамині... У цієї черниці мамині очі. Чи просто здалося? Зашуміло в голові. Сперся на кам'яний паркан. Хтось простягнув пляшку води.

— Сестра... тут була моя сестра, — мовив, оглядаючись довкола.

— Пане, з вами все гаразд? — запитала літня парафіянка.

Повернувся до монастиря. Горіли свічки. Молилися декілька людей. Мимо пройшла черниця. Ні, це не вона. І це не та...

Глянув на годинник. Пора їхати додому. Поволі йшов монастирським подвір'ям. Не залишало відчуття, наче хтось спостерігає за ним. З вікна келії дивилася Ігореві вслід Аліса. Що-правда, теперішнє її ім'я Марія.

— Я простила тобі, брате, — прошепотіла крізь сльози й перехрестила йому дорогу...

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ
Читанка
...для всіх...

Місячник
«Читанка для всіх»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»
Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 31 серпня 2018 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: chytanka77@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальною — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332) 77-07-70,
приватних оголошень — (0332) 72-39-32,
розповсюдження — (0332) 72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЕДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 12 сторінок формату В-4.
Передплатні індекси: **97847, 60313, 60780**.
Реєстраційний номер. Серія КВ №23544-13384Р
Віддруковано: Поліграфічне видавництво
«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.
Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 549

● ІСТОРІЯ З ІНТЕРНЕТУ

Як мене хотіли дівчата... «продинамити» в ресторані

Прихворів я якось та вирішив побавитися знайомством через відповідні сайти. Відразу скажу, що усіляких різних дівчат там багато, але зверну вашу увагу на одну категорію. Поспілкувався я з однією із них, досить симпатичною, розпитала вона мене, в яких клубах відпочиваю, де займаюся спортом, куди за кордон їздив, на якій машині пересуваюся, так обережненько, які марки мені подобаються...

Фото із сайту pixabay.com.

Микола САЙТОВИЙ, humor.org

Гаразд, каже, давай зустрічатися, чаю поп'ємо, подивимося одне на одного...

Я кажу, давай, де? Вона пропонує — в «Антоніо» (дуже недорогий ресторан), я відповів — ок.

Перед цим телефонує, запитує, а можна я з подругою прийду? Кажу — звісно...

Приходять, ха-ха, хі-хі, те та се, а можна ми поїсти замовимо? Я згодився. Поки собі замовили по салату, рибку в соусі (дорадо), якісь там морепродукти, по кілька келихів вина, дівчатка випили, розслабилися. Сидимо, розмовляємо.

Діляться тим, що ось, кльова річ — сайти знайомств, на їхню скриню приходять купи (за день може впасти кілька тисяч) повідомлень від охочих познайомитися, вони вибирають кілька найбільш підходящих і зустрічаються за обідом або вечерею. А чоловіки, щоб вразити, приходять із квітами (один 99 троянд подарував!) — і так кожен день — не життя, а лафа! Ось і з тобою, таким кльовим хлопцем, пересіклися, подружці тебе показала (а я ніби не просіаю, що вони по черзі одна одну причепом тягають на шару пожерти, попити). Я вдаю дурника, захоплено їм підспівую — так, кльово, кльово, мило розмовляємо, а собі тільки апельсиновий фреш замовив, мені на тренування, перед спортом не можна. Сидимо, усміхаємося...

Усе, поспілкувалися, кажу, час іти, дістаю візу платинову, дівчата картку побачили, перезирнулися, усміхаються, кличу офіціанта

За ангельською зовнішністю красуні часто криється холодний розрахунок.

і прошу дати рахунок. Той приносить, десь на 340 доларів, говорю йому: порахуйте мені окремо. Це треба було бачити! Офіціанти фішку просікли, простягають мені чек тільки за сік, тут відразу адміністратор поруч замаячив, сек'юриті... Дівки губки так скривили, а що, ти за нас не заплатиш? Ти ж чоловік! Кажу, я ж вас запрошував чаю попити, хочете, вам по чашці замовлю, за мій рахунок? А що нам робити, ми без грошей... Тут знову адміністратор підходить... У дівчаток проблема — грошей немає, комусь телефонують, просять привезти...

Я кажу: бувайте, красуні, до зустрічі в мережі... Підходжу до ад-

міністратора, говорю, грошей не шкода, але з принципу за них

Я ж вас запрошував чаю попити, хочете, вам по чашці замовлю, за мій рахунок?

платити не буду. Подальше шоу тривало вже без мене...

P.S. Хлопці, один важливий нюанс — страви в ресторані замовляли самі дівки, тому що якщо ви робите замовлення, навіть для когось, то і зобов'язані заплатити.

● БУВАЛЬЩИНА

Через що наставляють роги

Помирають Джон, Жак та Іван. Кожен перед смертю вирішив поговорити з дружиною

— Скажи, Мері, — запитує Джон, — чи завжди була мені вірною?

— Пам'ятаєш, любий, ти не захотів купити мені «мерседес», а потім він у мене з'явився? Ось тоді й був гріх.

— Скажи, Сюзанно, ти зраджувала мені? — цікавиться Жак.

— Пам'ятаєш, любий, ти не купив мені норкове манто? Мені так хотілося його мати...

— Зізнайся, Марійко, ти наставляла мені роги? — питає Іван.

— Пам'ятаєш, Іваночку, в тебе була пижикова шапка, а потім її не стало? Ось тоді я і зрадила тебе.

● ЧИТАЄМО КЛАСИКІВ

Медовий місяць

Павло ГЛАЗОВИЙ

Оженився стильний Боба, взяв дівульку Жанну.

Через місяць він признався слюсарю Івану:

— Бачу, брате, що женитьба — діло нешутейне.

Сумніваюсь, що на світі щастя є сімейне.

— Щастя є! — сміється слюсар.

— Це я добре знаю.

Я собі сімейне щастя ясно уявляю.

Це таке, як бочка з дьогтем.

В неї для приманки

Зверху влито меду трохи, так, не більше банки.

Меду вистачить на місяць,

може, на пів року,

А вже далі з чистим дьогтем матимеш мороку.

— Ех, — зітхнув нещасний Боба, — дорогий браточку.

Значить, я не з того боку відкупорив бочку...

СМІХОТЕРАПІЯ

Сім'я відпочиває на нудистському пляжі.

— Тату, яка різниця між чоловіком і жінкою? — питає синочок.

— Тсс! Тихше! — каже батько, знітившись. — Ось дивись. Бачиш, який розмір ноги у мами?

— Бачу, — відповідає син.

— А бачиш, який розмір ноги у мене?

— Так, бачу.

— Ну от: різниця — між ногами! — закінчив лекцію батько.

))) :))

— З мене досить. Ти завжди п'яна!

Я подаю на розлучення!

— Я вийшла заміж?!

))) :))

— Пані, негайно вийдіть з магазину!

— Але ж я в масці!

— З огірків?

:)) :)) :))

— Чому ви вбили свою дружину, — запитує суддя, — замість того, щоб покарати коханця?

— Я подумав, ваша честь, що розумніше порішити одного разу жінку, ніж щотижня вбивати нового чоловіка.

:)) :)) :))

Жінка прочиняє двері до лікаря:

— Пробачте, у вас не залишилися мої труси?

— Пташечко, це кабінет стоматолога, а не гінеколога.

— Ну то й що? Всі чоловіки однакові!

:)) :)) :))

Дружина прийшла додому і каже:

— Милий, ось тобі пиво і раки, я вклучу телевизор, ти, напевно, забув, що там зараз футбол!

— Дорога, сильно побила машину?

— Ні, ні, всього лише бампер, фару, двері й капот!